TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2024. gada 4. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komerclietās – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komerclietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 7. panta 2. punkts – Jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – Kaitējuma materializēšanās vieta – Aizliegta vienošanās, kas atzīta par pretēju LESD 101. pantam un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 53. pantam – Dažādās dalībvalstīs reģistrēti meitasuzņēmumi – Tiešie zaudējumi, kas nodarīti tikai meitasuzņēmumiem – Mātesuzņēmuma prasība par zaudējumu atlīdzību – Jēdziens "ekonomiska vienība"

Lietā C-425/22

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Kúria* (Augstākā tiesa, Ungārija) iesniegusi ar 2022. gada 7. jūnijā lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 28. jūnijā, tiesvedībā

MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

pret

Mercedes-Benz Group AG,

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Regans [*E. Regan*], Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda piektās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*] un D. Gracijs [*D. Gratsias*],

ģenerāladvokāts: N. Emiliu [*N. Emiliou*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.* vārdā – *G. Kutai*, *D. Petrányi* un *Sz. Szendrő*, *ügyvédek*,

– *Mercedes-Benz Group AG* vārdā – *K. Hetényi*, *M. Kovács* un *A. Turi*, *ügyvédek*, *M. Kocí* un *C. von Köckritz*, *Rechtsanwälte*,

* Tiesvedības valoda – ungāru.

– Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek*, *A. Edelmannová* un *J. Vláčil*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *V. Bottka*, *G. Meessen* un *S. Noë*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2024. gada 8. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 7. panta 2. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.* (turpmāk tekstā – "*MOL*") un *Mercedes-Benz Group AG* par *MOL* celto prasību atlīdzināt zaudējumus, kas tā ieskatā tam esot nodarīti ar *Mercedes-Benz Group* pretkonkurences darbībām, ar kurām pārkāpts LESD 101. pants un 1992. gada 2. maija Eiropas Ekonomikas zonas līguma (OV 1994, L 1, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "EEZ līgums") 53. pants.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 864/2007

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) (OV 2007, L 199, 40. lpp.), 7. apsvērums ir formulēts šādi:

"Regulas materiāltiesiskajai darbības jomai un noteikumiem vajadzētu būt saderīgiem ar [Regulu Nr. 1215/2012] un instrumentiem, kuri reglamentē tiesību aktus, kas piemērojami līgumsaistībām."

4 Šīs regulas 6. panta "Negodīga konkurence un darbības, kas ierobežo brīvu konkurenci" 3. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

"Tiesību akti, ko piemēro konkurences ierobežošanas radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kuras tirgus ir vai varētu tikt ietekmēts."

Regula Nr. 1215/2012

5 Regulas Nr. 1215/2012 15. un 16. apsvērums ir izteikts šādi:

"(15) Jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils. Jurisdikcijai vienmēr vajadzētu būt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās strīda priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai kopējos noteikumus padarītu pārskatāmākus un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(16) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīviem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saistība starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedības norisi. Ciešas saistības pastāvēšanai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. Tas ir jo īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas."

6 Atbilstoši šīs regulas 4. panta 1. punktam:

"Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā neatkarīgi no viņu pilsonības."

7 Minētās regulas 5. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā vienīgi saskaņā ar šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem."

8 Regulas Nr. 1215/2012 II nodaļā "Jurisdikcija" tostarp ir ietverta 2. iedaļa "Īpašā jurisdikcija". Šīs regulas 7. panta, kas ietilpst šajā 2. iedaļā, 2. punktā ir noteikts:

"Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:

[..]

2) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9 Ungārijā reģistrētam uzņēmumam *MOL* pieder kapitāldaļu kontrolpakete vairākos dažādās dalībvalstīs reģistrētos meitasuzņēmumos, proti, *Moltrans Kft.*, kas reģistrēts Ungārijā, *INA d.d.* – Horvātijā, *Panta Distribuzione SpA* un *Nelsa Srl* –Itālijā, *Roth Energie GmbH* – Austrijā, kā arī *Slovnaft a.s.* – Slovākijā.

10 2016. gada 19. jūlijā Eiropas Komisija pieņēma lēmumu C(2016) 4673 final par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta AT.39824 – Kravas automobiļi) (OV 2017, C 108, 6. lpp.).

11 Šajā lēmumā Komisija konstatēja aizliegtu vienošanos, kurā piedalījās *Mercedes-Benz Group* un piecpadsmit starptautiskie kravas automobiļu ražotāji. Tā uzskatīja, ka šī aizliegtā vienošanās, kuras mērķis bija cenu saskaņošana bruto cenrāža līmenī vidējas noslodzes kravas automobiļiem un lielas noslodzes kravas automobiļiem ir turpināts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta, kam ir pretrunā aizliegtas vienošanās un cita ierobežojoša komercprakse, pārkāpums. Komisija atzina, ka šis pārkāpums ilga no 1997. gada 17. janvāra līdz 2011. gada 18. janvārim un attiecās uz visu Eiropas Ekonomikas zonu.

12 *MOL* meitasuzņēmumi minētā pārkāpuma laikā no *Mercedes-Benz Group* netieši nopirka vai iegādājās līzingā 71 kravas automobili.

13 2019. gada 14. oktobrī *MOL* pret *Mercedes-Benz Group* par zaudējumu atlīdzību cēla prasību *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija), kuras pamatojumam tas apgalvoja, ka tam ir nodarīts kaitējums, kas atbilst papildu izmaksām, kuras tā meitasuzņēmumi nepamatoti samaksājuši saistībā ar pretkonkurences rīcību, par ko Komisija uzliek sodu.

14 Šajā prasībā *MOL* balstījās uz jēdzienu "ekonomiska vienība". Tas apgalvoja, ka Ungārijas tiesām ir starptautiskā jurisdikcija, pamatojoties uz Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu, norādīdams, ka tā juridiskā adrese – kas ir grupas, kuru tas veido kopā ar saviem meitasuzņēmumiem, ekonomisko un finansiālo interešu centrs – ir vieta, kurā iestājās "notikums, kas rada kaitējumu" šīs tiesību normas izpratnē.

15 *Mercedes-Benz Group* izvirzīja iebildi par jurisdikcijas neesamību, apstrīdot to, ka tiesai, kurā celta prasība, varētu būt jurisdikcija, pamatojoties uz izvirzīto tiesību normu.

16 *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa) apmierināja šo iebildi un secināja, ka Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktā noteiktais īpašās jurisdikcijas noteikums jāinterpretē šauri un to var piemērot tikai tad, ja pastāv īpaši cieša saistība starp tiesu, kurā celta prasība, un strīda priekšmetu. Šajā ziņā tā konstatēja, ka mākslīgi paaugstinātās cenas maksāja nevis *MOL*, bet gan tā meitasuzņēmumi, kas reģistrēti citās Eiropas Savienības dalībvalstīs, kuriem tādējādi attiecīgā konkurences izkropļojuma dēļ tika nodarīts kaitējums. Turpretim *MOL* bija nodarīts tikai finansiāls kaitējums, tāpēc tā juridisko adresi nevar uzskatīt par kaitējuma rašanās vietu Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē un ar to nepietiek, lai atzītu Ungārijas tiesu jurisdikciju.

17 Minētās tiesas nolēmumu apelācijas tiesvedībā atstāja spēkā *Fővárosi Ítélőtábla* (Galvaspilsētas Budapeštas apgabala apelācijas tiesa, Ungārija), kura norādīja, ka atbilstoši Tiesas judikatūrai ekonomiskas vienības teorija ir piemērojama tikai tad, kad ir jānosaka atbildība par konkurences tiesību pārkāpumu, un ka būtībā cietušā puse nevar uz to atsaukties, lai noteiktu tiesu, kurai ir jurisdikcija. Tā apgalvo, ka saskaņā ar 2015. gada 21. maija spriedumu *CDC Hydrogen Peroxide* (C-352/13, EU:C:2015:335) jurisdikcija atbilstoši minētās regulas 7. panta 2. punktam esot jānosaka atkarībā no cietušā uzņēmuma juridiskās adreses, nevis tā mātesuzņēmuma juridiskās adreses.

18 *MOL* cēla kasācijas sūdzību *Kúria* (Augstākā tiesa, Ungārija), kurā tas lūdza šo tiesu atcelt *Fővárosi Ítélőtábla* (Galvaspilsētas Budapeštas apgabala apelācijas tiesa) rīkojumu un turpināt tiesvedību tiesās, kurās iepriekš tikusi celta prasība.

19 *MOL* būtībā apgalvoja, ka ekonomiskās vienības teorijai ir nozīme, izvērtējot Ungārijas tiesu jurisdikciju pamatlietā, un ka, ņemot vērā, ka tas ir vienīgais, kura ekskluzīvā kontrolē atrodas to uzņēmumu grupa, ko *MOL* veido kopā ar saviem meitasuzņēmumiem, tas ir tieši iesaistīts šo meitasuzņēmumu darbībā – vai tā būtu rentabla vai ar zaudējumiem.

20 *Mercedes-Benz Group* atbildēja, ka prasītājs pamatlietā nav iegādājies nevienu no kravas automobiļiem, uz kuriem attiecās konkrētā aizliegtā vienošanās, un ka tādējādi tam nav nodarīts nekāds kaitējums. Turklāt tas norādīja, ka ekonomiskās vienības teorija nav piemērojama, lai noteiktu Ungārijas tiesu jurisdikciju, un ka šāda pieeja nav pamatota Tiesas judikatūrā.

21 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka Tiesas judikatūra ļauj cietušajam no pretkonkurences darbības celt prasību par zaudējumu atlīdzību pret vienu vai otru juridisko vienību, kas veido ekonomisku vienību. Tomēr Tiesa, interpretējot Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu, vēl neesot lēmusi par to, vai var pamatoti atsaukties uz ekonomiskās vienības teoriju, ja šī vienība ir cietušais, nevis pretkonkurences pārkāpuma izdarītājs.

22 Šādos apstākļos *Kúria* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Ja mātesuzņēmums ceļ prasību par zaudējumu atlīdzību saistībā ar cita uzņēmuma pretkonkurences rīcību, lai saņemtu atlīdzību par zaudējumiem, kas šīs rīcības dēļ radušies tikai tā meitasuzņēmumiem, vai kompetento tiesu nosaka, ņemot vērā mātesuzņēmuma juridisko adresi kā vietu, kurā iestājies notikums, kas rada kaitējumu [Regulas Nr. 1215/2012] 7. panta 2. punkta izpratnē?

2) Vai saskaņā ar [Regulas Nr. 1215/2012] 7. panta 2. punktu ir nozīme tam, ka laikā, kad tika veiktas dažādās tiesvedībā aplūkotās iegādes, ne visi meitasuzņēmumi piederēja mātesuzņēmuma uzņēmumu grupai?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

23 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu" ietver tā mātesuzņēmuma juridisko adresi, kurš ceļ prasību atlīdzināt kaitējumu, kas nodarīts vienīgi tā meitasuzņēmumiem trešās personas pretkonkurences rīcības dēļ LESD 101. panta izpratnē, ja tiek apgalvots, ka minētais mātesuzņēmums un meitasuzņēmumi ietilpst vienā un tajā pašā ekonomiskajā vienībā.

24 Vispirms jāatgādina – kā tas arī izriet no pastāvīgās judikatūras –, ka Savienības tiesību normas interpretācijā jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī konteksts, kurā tā iekļaujas, un mērķi, kādi ir tiesību aktam, kurā tā ietilpst (it īpaši skat. spriedumu, 2024. gada 8. februāris, *Inkreal*, C-566/22, EU:C:2024:123, 15. punkts).

25 Attiecībā uz Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu, no šīs tiesību normas izriet, ka personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, – "tās vietas [tiesās], kur iestājies [..] notikums, kas rada kaitējumu".

26 Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, ka jēdziens "vietas, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu" Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 5. panta 3. punkta, kas atbilst Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktam, izpratnē attiecas gan uz vietu, kur kaitējums ir materializējies, gan uz vietu, kur norisinājies šo kaitējumu radījušais notikums, tādējādi atbildētājs pēc prasītāja izvēles var tikt iesūdzēts vienas vai otras no šīm vietām tiesā (spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, *Volvo* u.c., C-30/20, EU:C:2021:604, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

27 Tiesai jau bija iespēja 2019. gada 29. jūlija spriedumā *Tibor-Trans* (C-451/18, EU:C:2019:635, 33. punkts), kas attiecās uz to pašu konkurences tiesību normu pārkāpumu kā pamatlietā aplūkotais, precizēt – ja tirgus, ko ir ietekmējusi pretkonkurences rīcība, atrodas dalībvalstī, kuras teritorijā norādītais kaitējums, iespējams, ir noticis, tad jāuzskata, ka kaitējuma materializēšanās vieta saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu atrodas šajā dalībvalstī (šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, *Volvo* u.c., C-30/20, EU:C:2021:604, 31. punkts).

28 Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka jēdziens "vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu" nevar tikt interpretēts paplašināti – tā, lai ietvertu ikvienu vietu, kur var tikt izjustas negatīvas tāda fakta sekas, kas jau ir izraisījis kaitējumu, kurš faktiski ir iestājies citā vietā. Tāpēc tā precizēja, ka šis jēdziens nevar tikt interpretēts kā tāds, kas ietver vietu, attiecībā uz kuru cietušais apgalvo, ka tam tajā ir nodarīts tāds kaitējums īpašumam, kas ir iestājies pēc sākotnējiem zaudējumiem, kuri tam radušies citā valstī (spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Tiesa ir arī nospriedusi, ka zaudējumi, kas ir tikai netiešas sekas kaitējumam, kurš sākotnēji radies citām personām, kas ir tieši cietušas no zaudējumiem, kuri ir materializējušies vietā, kas nav tā, kur netiešajam cietušajam pēc tam ir radies kaitējums, nevar pamatot jurisdikciju saskaņā Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka šajā gadījumā tikai meitasuzņēmumiem, kuri reģistrēti dažādās dalībvalstīs, bija nodarīts *MOL* apgalvotais kaitējums, proti, tiem bija radušās papildizmaksas mākslīgi paaugstināto cenu dēļ, kas tika piemērotas 71 pamatlietā aplūkotā kravas automobiļa iegādei īpašumā vai līzingā pēc koluzīvās vienošanās, kura veido vienotu un turpinātu LESD 101. panta pārkāpumu.

31 Tādējādi jākonstatē, ka, ņemot vērā pamatlietā aplūkotā kaitējuma materializēšanās vietu, starptautiskā un teritoriālā jurisdikcija ir vai nu tiesai, kuras teritoriālajā jurisdikcijā meitasuzņēmums, kas uzskata, ka tam ir nodarīts kaitējums, ir iegādājies īpašumā vai līzingā preces, uz kurām attiecas minētā vienošanās, vai arī – gadījumā, ja šis meitasuzņēmums ir pircis vai iegādājies līzingā preces vairākās vietās, – tiesai, kuras teritoriālajā jurisdikcijā atrodas tā juridiskā adrese.

32 Lai gan *MOL* pats nav iegādājies šādus kravas automobiļus un tāpēc nav cietis tiešu kaitējumu minētā pārkāpuma dēļ, tas apgalvo, ka jēdziens "vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu" jāinterpretē konkurences tiesībās izmantotā jēdziena "ekonomiska vienība" gaismā.

33 Šajā ziņā jānorāda, ka parasti tiek uzskatīts, ka mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmums veido ekonomisku vienību, ja pirmais minētais būtībā īsteno izšķirošu ietekmi pār otro, kurš nerīkojas autonomi (šajā nozīmē skat. 2017. gada 27. aprīlis, *Akzo Nobel* u.c./Komisija, C-516/15 P, EU:C:2017:314, 52. un 53. punkts, kā arī 2021. gada 6. oktobris, *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 43. punkts).

34 Šādā situācijā visa grupa tiks uzskatīta par "uzņēmumu", kuram ir adresēti konkurences tiesību noteikumi, kas grupas dalībniekiem kā kopumam jāievēro solidārās atbildības ietvaros (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 6. oktobris, *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, 39.–44. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Šajā gadījumā *MOL* apgalvo: ņemot vērā, ka konkurences tiesību pārkāpums izraisa visas ekonomiskās vienības solidāru atbildību, šis pats princips ir jāpiemēro arī apvērstā situācijā, proti, gadījumā, kad tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas izriet no konkurences tiesību aktu pārkāpuma, kurš skar ekonomiskās vienības dalībnieku.

36 *MOL* uzskata, ka ekonomiskas vienības jēdzienam nevar būt atšķirīga nozīme, atkarībā no tā, vai attiecīgajam uzņēmumam ir prasītāja vai atbildētāja statuss. Tāpēc mātesuzņēmuma juridiskās adreses vieta esot jāuzskata par "kaitējuma materializēšanās vietu" Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā, pat ja tiešais kaitējums ir nodarīts vienīgi šīs sabiedrības meitasuzņēmumiem.

37 Kā secinājumu 71.–73. punktā minējis ģenerāladvokāts, vispirms jānorāda, ka *MOL* izvirzītā argumentācija nav pamatota Tiesas judikatūrā. Turpinot – tā ir pretrunā Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktā paredzētā jurisdikcijas noteikuma pamatā esošajiem principiem, proti, jurisdikcijas noteikumu tuvuma un paredzamības mērķim un saskaņotības starp tiesu un piemērojamiem tiesību aktiem mērķiem. Visbeidzot – iespējai lūgt tāda kaitējuma atlīdzību, ko izraisījis konkurences tiesību pārkāpums, šķērsli nerada tas, ka ekonomiskās vienības teorija nav piemērojama "kaitējuma materializēšanās vietas" noteikšanai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā.

38 Attiecībā uz jurisdikcijas noteikumu tuvuma un paredzamības mērķiem no judikatūras, pirmkārt, izriet, ka tās dalībvalsts tiesas, kurā atrodas ietekmētais tirgus, vislabāk var izskatīt šādas prasības par zaudējumu atlīdzību un, otrkārt, saimnieciskās darbības subjekts, kurš īsteno pretkonkurences rīcību, var saprātīgi sagaidīt, ka tas varētu tikt iesūdzēts tiesās tajā vietā, kur tā rīcība ir izkropļojusi godīgas konkurences noteikumus (spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 34. punkts).

39 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 15. apsvērumu jurisdikcijas noteikumiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils atbilstoši šīs regulas 4. pantam.

40 Attiecībā uz mērķi nodrošināt saskaņotību starp tiesu, kurai ir jurisdikcija, un piemērojamiem tiesību aktiem Tiesa ir nospriedusi, ka noteikšana, saskaņā ar kuru kaitējuma materializēšanās vieta ir tirgus, kurš ir ticis ietekmēts, atbilst arī Regulas Nr. 864/2007 7. apsvērumā paredzētajām saskaņotības prasībām, jo atbilstoši šīs regulas 6. panta 3. punkta a) apakšpunktam zaudējumu atlīdzināšanas prasību gadījumā saistībā ar konkurenci ierobežojošu darbību piemērojamie tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kuras tirgus ir vai var tikt ietekmēts (spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, *Volvo* u.c., C-30/20, EU:C:2021:604, 31. un 32. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

41 Turklāt attiecībā uz argumentu par šķērsli iespējai lūgt tāda kaitējuma atlīdzību, ko radījis konkurences tiesību pārkāpums, kurš izrietētu no tā, ka ekonomiskas vienības jēdziens nav piemērojams, lai noteiktu "kaitējuma materializēšanās vietu" Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā, jākonstatē – kā to darījis ģenerāladvokāts secinājumu 97. punktā –, ka noteikumi par jurisdikciju neliedz pretkonkurences rīcības rezultātā iespējamiem cietušajiem izmantot savas tiesības prasīt kaitējuma atlīdzību.

42 Saskaņā ar jurisdikcijas pamatnoteikumu, kas izriet no Regulas Nr. 1215/2012, šādā pārkāpumā cietušie vienmēr var celt prasību pārkāpuma izdarītāja domicila vietas tiesā atbilstoši šīs regulas 4. panta 1. punktam.

43 Tomēr, kā atgādināts šī sprieduma 27. punktā, Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts saistībā ar tirgu, kuru ietekmējušas koluzīvas vienošanās par preču cenu noteikšanu un paaugstināšanu, atļauj vai nu vērsties tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā uzņēmums, kas uzskata, ka tam nodarīts kaitējums, ir iegādājies preces, uz kurām attiecas minētās vienošanās, vai arī gadījumā, ja šis uzņēmums ir veicis pirkumus vairākās vietās, – tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā atrodas tā juridiskā adrese (šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, *Volvo* u.c., C-30/20, EU:C:2021:604, 43. punkts).

44 Tāpēc jurisdikcijas noteikumu tuvuma un paredzamības un tiesas un piemērojamo tiesību normu saskaņotības mērķi, kā arī tas, ka nepastāv šķērslis iespējai lūgt tāda kaitējuma atlīdzību, kas izriet no konkurences tiesību pārkāpuma, kurš skar saimnieciskās vienības dalībnieku, nepieļauj apgrieztu jēdziena "ekonomiskā vienība" piemērošanu, lai noteiktu kaitējuma materializēšanās vietu saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu.

45 Turklāt, Tiesa ir nospriedusi, ka tiesiskās drošības mērķis prasa, lai valsts tiesa, kurā celta prasība, varētu viegli lemt par savu jurisdikciju, nebūdama spiesta veikt lietas pārbaudi pēc būtības (spriedumi, 2015. gada 28. janvāris, *Kolassa*, C-375/13, EU:C:2015:37, 61. punkts, un 2024. gada 8. februāris, *Inkreal*, C-566/22, EU:C:2024:123, 27. punkts).

46 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka jēdzienā "vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu" neietilpst tā mātesuzņēmuma juridiskā adrese, kurš ceļ prasību atlīdzināt kaitējumu, kas nodarīts vienīgi tā meitasuzņēmumiem trešās personas tādas pretkonkurences rīcības dēļ, kura uzskatāma par LESD 101. panta pārkāpumu, pat ja tiek apgalvots, ka minētais mātesuzņēmums un meitasuzņēmumi ietilpst vienā un tajā pašā ekonomiskajā vienībā.

Par otro jautājumu

47 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta piemērošanas nolūkā ir nozīme apstāklim, ka noteiktu preču, kuras bija LESD 101. panta pārkāpuma priekšmets, iegādes brīdī attiecīgie meitasuzņēmumi vēl nebija mātesuzņēmuma kontrolē.

48 Jānorāda, ka šis jautājums ir balstīts uz pieņēmumu, ka Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts varētu tikt interpretēts tādējādi, ka jēdziens "vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu" var attiekties uz tāda mātesuzņēmuma juridisko adresi, kas ceļ prasību atlīdzināt tiešos zaudējumus, kuri tā meitasuzņēmumiem radušies trešās personas pretkonkurences rīcības dēļ.

49 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 7. panta 2. punkts

jāinterpretē tādējādi, ka

jēdzienā "vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu" neietilpst tā mātesuzņēmuma juridiskā adrese, kurš ceļ prasību atlīdzināt kaitējumu, kas nodarīts vienīgi tā meitasuzņēmumiem trešās personas tādas pretkonkurences rīcības dēļ, kura uzskatāma par LESD 101. panta pārkāpumu, pat ja tiek apgalvots, ka minētais mātesuzņēmums un meitasuzņēmumi ietilpst vienā un tajā pašā ekonomiskajā vienībā.

[Paraksti]